

Arrest

nr. 123 629 van 7 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 23 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 november 2013.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 26 februari 2014.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. DERIJNCK en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 november 2013.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij per bode op 3 januari 2014 in kennis werd gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen. De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen neergelegd. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 7 januari 2014.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de synthesememorie een letterlijke weergave van het middel zoals opgenomen in het verzoekschrift.

De omstandigheid dat de verzoekende partij in de synthesememorie haar argumenten uitbreidt, nu zij er –voor het eerst – op wijst dat zij in België wil wonen en werken, zodat zij haar ernstig ziek kind zou kunnen blijven bezoeken, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de synthesememorie voor het overige uitsluitend een letterlijke weergave van het middel zoals opgenomen in het verzoekschrift is.

De Raad wijst erop dat in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, dat voorschrijft dat in de synthesememorie alle aangevoerde middelen moeten worden samengevat bezwaarlijk kan worden gelezen dat een aanvulling van het middel in het kader van de synthesememorie toegelaten zou zijn. Er kan niet worden ingezien hoe het verbod uit artikel 39/60 van de vreemdelingenwet om andere middelen aan te voeren dan die welke in het verzoekschrift zijn uiteengezet, het mogelijk zou maken om een aangevoerd middel in de synthesememorie uit te breiden. Bovendien merkt de Raad op dat de aanvullende alinea in de synthesememorie onmogelijk kan worden beschouwd als een schriftelijke repliek op de nota met opmerkingen en dat de verzoekende partij nergens verduidelijkt waarom zij deze bijkomende argumentatie niet reeds in haar inleidend verzoekschrift had kunnen aanvoeren.

Uit voorgaande volgt dat de akte, die de verzoekende partij neerlegt als “synthesememorie”, niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip uit artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 26 februari 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 22 april 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 24 februari 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De advocaat van de VzP wil ter zitting haar reële kans op tewerkstelling toelichten: Zij heeft een opleiding ‘schilder’ gevolgd, spreekt intussen zeer goed Nederlands en wil werk vinden als vertaler/tolk. De moeder van het kind is geestesziek. VzP wil in België blijven om zieke dochter te zien, er is geen andere familie. VzP zelf stelt*

haar best te doen en het moeilijk te hebben om werk te vinden. VzP stelt in België te willen blijven om voor haar ernstig zieke dochter te zorgen. Haar vriendin (en moeder van hun kind) is psychisch ernstig ziek en is gecolloqueerd. Haar vriendin kan niet voor hun kind zorgen, er is geen familie en anders zal het kind opgroeien zonder ouders. Zij stelt op veel plaatsen te hebben gesolliciteerd waardoor haar kans op tewerkstelling vergroot. Als zij werk heeft, kan zij goed voor haar kind zorgen en het is de enige manier om haar kind op te vangen en te onderhouden. Het niet hebben van een rijbewijs is evenwel een handicap om werk te vinden. VwP stelt in hoofdorde dat VzP niet heeft gereageerd op de in de beschikking opgenomen grond, namelijk dat de synthesesemorie geen samenvatting van de middelen bevat. Zij voldoet niet aan de wettelijke voorwaarden en daaraan zijn gevolgen gekoppeld. Volgens VwP blijkt tevens uit de bestreden beslissing dat VzP meer dan een jaar werkloos is geweest en dat geen bewijzen van een reële kans op tewerkstelling werden neergelegd. Hoe dan ook kan met bewijzen van tewerkstelling die dateren van na de bestreden beslissing geen rekening worden gehouden.”.

3.2 In de mate waarin de verzoekende partij op 26 februari 2014 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking van 24 februari 2014 opgenomen grond, maar zich ter terechtzitting beperkt tot een betoog aangaande de gegrondheid van de vordering en verder geen opmerkingen plaatst bij de beschikking, laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking *d.d.* 24 februari 2014 onterecht werd genomen.

Het beroep tot nietigverklaring dient, gelet op het feit dat de door de verzoekende partij op 11 februari 2014 ingediende synthesesemorie niet voldoet aan de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet gegeven definitie van een synthesesemorie, te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET